

درس پنجم | بنا کردن در جامعه

دو مرد در حال حفر گودالی بودند. مرد سومی از آنجا عبور کرده، می‌پرسد:

- «آقا، دارید با آن بیل چه می‌کنید؟»

- «دارم تلاش می‌کنم که این گودال را بکنم.»

- «و شما آقا؟»

- «من دارم یک مدرسه زیبا می‌سازم.»

متوجه تفاوت دیدگاه این دو مرد شدید؟ یکی از آنها شغلش را کاری سخت تلقی کرده بود و نمی‌توانست فراتر از کاری را که در آن لحظه به آن مشغول بود، را ببیند. درحالی‌که مرد دیگر آینده را می‌دید. او مدرسه‌ای را می‌دید که قرار بود در آن منطقه ساخته شود.

آیا شما مانند مرد اول هستید یا مرد دوم؟ آیا ساختمان زیبا را می‌بینید یا فقط گل و خاک را؟ در این درس از شالوده‌ای که باید روی آن بنا کنیم و نحوه بنا کردن روی آن شالوده، صحبت خواهیم کرد.

سرفصل‌ها

A. بناکردن روی شالوده‌ای مناسب

B. بناکردن با یکدیگر

C. بناکردن پل‌ها

اهداف این درس

۱. شالوده مناسبی که می‌توان روی آن چیزی را بناکرد، معرفی کنید
۲. اهمیت بناکردن با سایر ایمانداران، را توضیح دهید
۳. تفاوت میان بناکردن «پل‌ها» و بناکردن «دیوارها» را توصیف کنید

A. بناکردن روی شالوده‌ای مناسب

هدف اول: شالوده مناسبی که می‌توان روی آن چیزی را بناکرد، معرفی کنید.

هر ساختمان بزرگی باید یک شالوده یا زیربنای محکم داشته باشد. اگر هیچ شالوده‌ای وجود نداشته باشد، ساختمان فرو می‌ریزد. زندگی مسیحی نیز همین‌گونه است. ماهیت جامعه باید بر روی صخره محکمی بنا شده باشد که همان عیسی مسیح است. او شالوده شماست. پولس می‌نویسد: «زیرا هیچ‌کس نمی‌تواند جز آن پی که نهاده شده است، پی دیگری بگذارد و آن پی همانا خود عیسی مسیح است» (اول قرنتیان ۳: ۱۱).

برای داشتن رشد روحانی به یک شالوده کتاب مقدسی نیاز داریم. عیسی در متی ۷: ۲۴-۲۷، داستان دو معمار را روایت کرد. یکی از آنها خانه‌اش را روی سنگ بنا کرد؛ اما دیگری خانه‌اش را روی شن بنا کرد، بدون اینکه شالوده‌ای مناسب به کار ببرد. وقتی سیل و طوفان از راه رسید، خانه‌ای که روی شن بنا شده بود، فرو ریخت. اما خانه‌ای که روی صخره بنا شده بود محکم باقی ماند.

در این داستان، عیسی گفت مرد حکیمی که خانه‌اش را روی سنگ بنا کرده بود همچون کسی است که از کلام عیسی اطاعت می‌کند. این سنگ بنا همان اطاعت از تعالیم مسیح می‌باشد. مردی که خانه‌اش را روی شن بنا کرده، همچون شخصی است که از کلام مسیح اطاعت نمی‌کند.

ادعای ایمان داشتن به مسیح یک چیز است و زندگی در اطاعت از کلام او چیزی کاملاً متفاوت. عیسی چنین هشدار داد: «نه هر که مرا "سرورم، سرورم" خطاب کند به پادشاهی آسمان راه یابد، بلکه تنها آن که اراده پدر مرا که در آسمان است، به جا آورد» (متی ۲۱:۷). شما به شالوده‌ای محکم نیاز دارید که به هنگام آمدن طوفان‌ها از شما محافظت کند. این طوفان‌ها به طرقی مختلف وارد زندگی ما می‌شوند: مرگ یکی از عزیزان، بیماری، از دست دادن اموال یا وسوسه. وقتی زندگی خود را روی شالوده اطاعت از خدا بنا می‌کنیم، وجدانی آسوده داریم و می‌توانیم مطمئن باشیم که او در طوفان‌ها یاری‌مان خواهد کرد. در اول یوحنا ۳:۲۱-۲۲ می‌خوانیم: «ای عزیزان، اگر دل ما، ما را محکوم نکند، در حضور خدا اطمینان داریم و هر آنچه از او درخواست کنیم، خواهیم یافت، زیرا از احکام او اطاعت می‌کنیم و آنچه موجب خشنودی اوست، انجام می‌دهیم.»

فقط ایمان و شالوده‌ای که در خداوند و کلامش داریم، ما را در شرایط سخت حفظ خواهد کرد. آیا خداوند شالوده زندگی شماست؟ آیا مطیع کلامش هستید؟

پرسش‌های کاربردی

۱. جاهای خالی را پر کنید.

a) اگر محکم وجود نداشته باشد، ساختمان فرو خواهد ریخت.

(b) آنانی که خانه خود را روی سنگ بنا می‌کنند از تعالیم مسیح

.....

(c) خانه‌ای که روی شن بنا می‌شود، به هنگام طوفان

(d) شالوده‌ای است که باید زندگی خود را روی آن بنا

کنیم.

۲. به زندگی‌تان از زمانی که مسیح را به‌عنوان نجات‌دهنده خود

پذیرفته‌اید، فکر کنید. آیا در اطاعت از مسیح گام برداشته‌اید؟

اگر پاسخ شما به پرسش آخر بله است، شالوده‌ای محکم بنا

کرده‌اید. اگر نه، از خدا بخواهید شما را یاری دهد تا از او اطاعت کنید.

B. بناکردن با یکدیگر

هدف دوم: اهمیت بناکردن با سایر ایمانداران، را توضیح دهید.

پس از آنکه شالوده یا پی را قرار دادیم، می‌توانیم ساختمان اصلی

را بنا کنیم. ما نه تنها به‌عنوان یک شخص، عمارت خدا هستیم، بلکه

بخشی از کلیسای جهانی عیسی مسیح نیز به شمار می‌رویم، تمام

ایمانداران با یکدیگر یک عمارت کامل را شکل می‌دهند که شالوده آن

عیسی مسیح است. پطرس می‌گوید: «شما نیز چون سنگ‌های زنده

به صورت عمارتی روحانی بنا می‌شوید» (اول پطرس ۲:۵). پولس در

افسیسیان ۲:۲۰-۲۲، می‌گوید:

«و بر شالوده رسولان و انبیا بنا شده‌اید، که عیسی مسیح خود سنگ

اصلی آن بناست. در او تمامی این بنا به هم می‌پیوندد و به صورت

معبدی مقدس در خداوند بر پا می‌شود و در او شما نیز با هم بنا

می‌شوید تا به صورت مسکنی درآیید که خدا به‌واسطه روحش در آن

ساکن است.»

همه ما سنگ‌های یک ساختمان هستیم. کتاب مقدس در خصوص

روابط ما با یکدیگر تعلیمات بسیاری می‌دهد. این‌ها نصایحی است که

پولس رسول به برخی از کلیساها داد:

«در کمال فروتنی و ملایمت و با بردباری و محبت یکدیگر را تحمل کنید. به سعی تمام بکوشید تا آن یگانگی را که از روح است، به مدد رشته صلح حفظ کنید» (افسیسیان ۲: ۴-۳).

«دهانتان به هیچ سخن بد گشوده نشود، بلکه گفتارتان به تمامی برای بنای دیگران به کار آید و نیازی را برآورده، شنوندگان را فیض رساند» (افسیسیان ۲۹: ۴).

«با یکدیگر مهربان و دلسوز باشید و همان گونه که خدا شما را در مسیح بخشوده است، شما نیز یکدیگر را ببخشید» (افسیسیان ۳۲: ۴).

«بارهای سنگین یکدیگر را حمل کنید که این گونه، شریعت مسیح را به جا خواهید آورد» (غلاطیان ۲: ۶).

«پس تا فرصت داریم به همه نیکی کنیم، به ویژه به اهل بیت ایمان» (غلاطیان ۱۰: ۶).

«و بر روی همه این ها محبت را در بر کنید که همه چیز را به هم می پیوند و شما را کامل می گرداند» (غلاطیان ۱۴: ۳).

این آیات به وضوح نشان می دهند که جامعه ایمانداران مسئولیت بسزایی در قبال یکدیگر دارند. ماهیت جامعه باید همواره بیش از هر جای دیگر، در میان ایمانداران دیده شود، یعنی رفاقت، همدلی، مشارکت، محبت، توجه، بخشش مادی و پذیرش. کلیسای اولیه این ماهیت را در خود داشت (اعمال رسولان ۴۳: ۲-۴۷).

وقتی در جامعه با کمک دیگران به کار بنا کردن می پردازیم، باید انعطاف پذیر باشیم. منظور من تغییرپذیری نیست! فرد انعطاف پذیر کسی است که می تواند خودش را با هر روشی که برای رفع نیازهای دیگران که هدف مشترکی با او دارند، وفق دهد. به عنوان مثال، دوستی که به او درباره مسیح شهادت داده اید، از شما می خواهد که یکشنبه عصر با او به باغ وحش بروید. اما شما عادت دارید که عصرهای یکشنبه به کلیسا

بروید. پس می‌توانید به دوستان پیشنهاد دهید یکشنبه ساعاتی زودتر با او به باغ وحش بروید و به او بگویید که مایلید که او را پس از باغ وحش، با خود به کلیسا ببرید. بدین ترتیب، با داشتن مشارکتی سالم دوستان را خوشحال کرده و فرصتی برای هدایت او به سوی خداوند پیدا کرده‌اید.

اگر می‌خواهیم جامعه خود را به سمت مسیح هدایت کنیم، باید برنامه‌ای داشته باشیم. اما برنامه ما باید در برابر هدایت‌های روح القدس انعطاف داشته باشد. اگر از ما می‌خواهد که آن را تغییر دهیم، به او اجازه این کار را خواهیم داد.

جمعیت شهر سئول در کره جنوبی بیش از ده میلیون می‌باشد. کلیسایی در سئول وجود دارد که اعضای آن هر هفته به هزاران نفر خدمت می‌کنند. اما ساختمان کلیسایشان گنجایش این همه جمعیت را ندارد، بنابراین آنها یاد گرفته‌اند که خود را با نیازهای مردم وفق دهند. در شهر سئول، رایج است که مردم بخش‌های مختلف شهر برای جلسات عمومی در «ساختمان‌های شهرداری» گرد هم جمع شوند. هر بخش رهبرانی دارد که با مردم آن بخش ملاقات می‌کنند. شبان کلیسا نیز همین الگو را در خدمت به مردم در پیش گرفته است. آنها نمی‌توانستند به کلیسا بیایند، بنابراین شبان، کلیسا را به میان ایشان برد، از اینرو، خود را با نیازهای ایشان وفق داد.

اگر سه نفر در یک بخش از شهر زندگی کنند، یکی از آنها در خانه‌اش را برای جلسات خانگی باز می‌کند. آنها دوستان و همسایگانشان را دعوت می‌کنند. با ایمان آوردن مردم به خداوند، این گروه رشد می‌کند. وقتی تعداد به دوازده نفر می‌رسد، گروه تقسیم می‌شود. اکنون صدها گروه کوچک در سراسر شهر وجود دارد که هر هفته به ۴۵ هزار نفر خدمت می‌کنند.

ما اغلب فراموش می‌کنیم که کلیسا یک ساختمان نیست، بلکه

ایمانداران، کلیسا را شکل می‌دهند. مهم است که با یکدیگر پرستش کنیم، اما باید مایل باشیم که هرگاه لازم شد، برای رساندن پیغام انجیل به مردم در هر مکانی، از خود انعطاف نشان دهیم.

پرسش‌های کاربردی

۳. شش رفتاری که باید نسبت به سایر مردم داشته باشیم، را نام ببرید.

.....

.....

۴. کدامیک از رفتارهای بالا که بالا را باید در خود پرورش دهید؟ دور آنها خط بکشید.

۵. انعطاف‌پذیر بودن به معنای تغییر روش در انجام کاری است،
.....

(a) بدون تغییر هدف اصلی‌تان.

(b) با تغییر هدف اصلی‌تان.

۶. اگر می‌خواهید مردم را به سوی خداوند هدایت کنید، باید
.....

(a) صبر کنید تا زمانی که با شما به کلیسا بیایند.

(b) هر جا که هستید، فرصت‌هایی برای شهادت دادن به آنها ایجاد کنید.

۷. روحیه انعطاف‌پذیر، یک روحیه است.

(a) خودخواهانه.

(b) متواضعانه.

C. بناکردن پل‌ها

هدف سوم: تفاوت بین بناکردن «پل‌ها» و بناکردن «دیوارها» را توصیف کنید. برای سالیان سال، از سنگ و آجر به عنوان مصالح ساختمان سازی استفاده شده است. از همان آجر و سنگی که برای احداث کلیساها، مدارس و بیمارستان‌ها به کار می‌رود، می‌توان برای ساختن زندان‌ها نیز به کار برد. همان قطعاتی که برای بناکردن پل‌ها به کار می‌روند، برای ساختن دیوار نیز به کار می‌آیند. تفاوت آنها در نقشه سازنده است.

پل‌ها این امکان را برای مردم به وجود می‌آورند که با عبور از موانع از مسیری به مسیر دیگر بروند. آنها طریقی برای ایجاد ارتباط و گرد آوردن مردم کنار یکدیگر می‌باشند. اگر به‌خاطر داشته باشید در درس اول، یکی از معانی اصلی کویونیا به رابطه‌ای دو طرفه اشاره دارد، رابطه‌ای بر مبنای دادن و گرفتن. با نشان دادن دوستی، یاری‌رساندن به مردم و آمادگی برای کمک به هنگام نیاز، پل می‌سازیم. یا برعکس، با دریغ کردن دوستی و جداکردن خودمان از دیگران دیوار می‌سازیم.

مسیحیان باید سعی کنند دوستانی از هر قشری از جامعه داشته باشند. وقتی خودمان را از دیگران برتر می‌دانیم، دیوار می‌سازیم. همچنین، وقتی از ارتباط با کسانی که به نظرم سطح اجتماعی‌شان بالاتر از ماست، خودداری می‌کنیم، در واقع مانع و دیوار می‌سازیم. فرقی نمی‌کند که کشاورز، کارگر، کارمند یا مقام دولتی باشید، می‌توانید فارغ از این‌ها دوستانی از قشری متفاوت با خودتان داشته باشید. سپس، باید سعی کنید آنها را به سوی خداوند هدایت کنید. من تا به حال، بدون اینکه اول رابطه دوستی ایجاد کنم، کسی را به توبه و ایمان به خداوند هدایت نکرده‌ام.

دیوارها انسان‌ها را از یکدیگر جدا می‌کنند. شاید درباره دیوار بزرگ چین شنیده‌اید، دیواری که صدها سال پیش ساخته شد و هنوز پابرجاست. هدف از ساختن این دیوار این بود که یک سری مردم را

از دیگران جدا کند. به بیان استعاری، ساختن دیوار از ساختن پل امن‌تر است. وقتی پل می‌سازیم، ریسک طرد شدن یا آسیب دیدن را می‌پذیریم. اما عیسی به ما اطمینان داده که «در دنیا برای شما زحمت خواهد بود؛ اما دل قوی دارید، زیرا من بر دنیا غالب آمده‌ام» (یوحنا ۱۶: ۳۳). عیسی دعا نکرد که خدا ما را از دنیا ببرد، بلکه ما را نزدیک خود و در امنیت در دنیا نگاه دارد (یوحنا ۱۷: ۱۵).

گاهی قبل از آنکه بتوانیم با دیگران ارتباط برقرار کنیم، باید دیوارها را فرو بریزیم. به هنگام تلاش ما برای ساختن جامعه، دیوارهای اجتماعی، اخلاقی، فرهنگی و مذهبی وجود دارند که باید از بین بروند. خود عیسی آنگاه که با زن سامری که سر چاه آمده بود، صحبت کرد، چنین دیوارهایی را فرو ریخت (یوحنا ۴: ۷-۹).

ما باید در جامعه مسیحی و در جامعه گسترده‌تری یعنی دنیا، بین ساختن دیوار یا پل دائماً در حال انتخاب باشیم. آیا محبت حقیقی را به جامعه خود را نشان می‌دهید؟ آیا قبل از آنکه شخص گمشده را به مسیح هدایت کنید، ابتدا شخصاً با او رابطه دوستانه برقرار می‌کنید؟ زمانی که با محبت خدمت می‌کنید، جامعه شما مفهوم حقیقی روحیه مشارکت و جامعه را درک خواهد کرد.

پرسش‌های کاربردی

۸. در کنار عباراتی که بیانگر عمل بنا کردن دیوار می‌باشند، حرف «د» و کنار عباراتی که بیانگر بنا کردن پل هستند «پ» بنویسید:
 - (a) مراقبت از کسی که بیمار است
 - (b) بردن شخصی به کلیسا
 - (c) رد کردن درخواست شخصی که از شما متفاوت است و می‌خواهد در برنامه‌ای گروهی به ایشان بپیوندد
 - (d) تمیز کردن خانه فردی بیمار

- (e) ملاقات با افراد در بیمارستان یا زندان
- (f) دوری از کسانی که در سطح اجتماعی شما نیستند
- (g) دعوت کردن از کسی برای داشتن مشارکت در خانه‌تان
- (h) صحبت درباره افرادی که به احساسات شما آسیب زده‌اند

پاسخ پرسش‌های کاربردی

۱. a) شالوده
- b) اطاعت می‌کنند.
- c) سقوط می‌کند.
- d) عیسی مسیح
۵. a) بدون تغییر هدف اصلی‌تان.
۲. پاسخ شما.
۶. b) هر جا که هستید، فرصت‌هایی برای شهادت دادن به آنها ایجاد کنید.
۳. پاسخ‌های احتمالی: ملایمت، صبر، فروتنی، بردباری، مهربانی؛ بخشش، دلسوزی، محبت، دل‌رئوف.
۷. b) متواضعانه
۴. پاسخ شما: روح‌القدس به شما کمک خواهد کرد که رفتارها و نگرش‌هایی درست در خود ایجاد کنید.
۸. a) پل
- b) پل
- c) دیوار
- d) پل
- e) پل
- f) دیوار
- g) پل
- h) دیوار